చిన్నబోయిన రచ్చబండ

శ్రీమతి కమలాగిరిధర్

ఈళ్ళోని పెద్దలందరూ సాయంత్రం మామూలుగా రచ్చబండ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. గ్రామమునసబు చెంగయ్యనాయుడూ, కరణం పిచ్చయ్య, పెద్దరైతు సుబ్బారాయుడూ - యిత్యాదులు యీవేళ కాస్త ముందుగానే వచ్చి కూర్చున్నారు. ఇంకా అక్కడికి చేరుకోవాల్సిన వాళ్లలో అవధాన్లు ఒకరుండి పోయ్యారు మిగిలి. ఆయన లేందే సమావేశానికి అందం లేదేమో అనిపిస్తుంది. అంటే అంతసందడిగా, అంత ధాటీగా మాట్లాడుతాడన్నమాట. సుబ్బారాయుడు మాట్లాడగలడని పేరేగాని, ఆయన బుర్ర మీసాలు అవీ ఎగదోసుకొంటూ మాట్లాడేసరికి జాము సేపు పడుతుంది.

అవధాన్లు వెనక రెండోసీటు పిచ్చయ్య కివ్వడమే సబబుగా వుంటుంది. ఆయనకున్న వొకాబ్యులరీ, సున్నితహాస్యమూ వాళ్లలో ఒక్కరికీ - చివరికి అవధాన్లకుకూడా లేదు. అబ్బో ఏం చమత్కారం!! జీవంలేని చెత్తసంగతినైనా తీసుకొని పసగల్లేటట్లు చమత్కరించేస్తాడు. ఎన్ని హంగులున్నప్పటికీ వీళ్లలో ఏ వొక్కరూ రాకపోయినా సభంతా చిన్నబోయినట్లుంటుంది.

ఆవేళ చర్చ మొదలు పెట్టున్నారనగా అవధాన్లు కూడా హుటాహుటిగా అక్కడికి చేరుకున్నాడు. ఒక్క చిటికపొడుం గట్టిగాపీల్చేసి రచ్చబండమీద ఉపవిష్టుడయ్యాడు. ఆవేళ ఆయనగారి ధోరణిచూస్తే ఏదో పెద్దవిశేషం మోసుకొచ్చినట్టుగా వుంది.

అవధాన్లుగారి ముఖకవళికల్లో గూఢార్థం కనుక్కోవడంలో పిచ్చయ్యదే పైచేయి. అవధాన్లువైపు మొహంపెట్టి "ఏమిటో తెచ్చారే" అన్నాడు.

అవధాన్లు మొహం కోపంతో నిండిపోయి వుంది. ఆ కోపంలో నిస్పృహ సూచాయగా కన్పిస్తుంది. అవధాన్లు వీడిపోయిన జుట్టును ముడివేసుకొంటూ "పాపం పెరిగిపోతుందర్రా. ఎవర్నీ నమ్మడానికి లేదు ఈర్లోజుల్లో. కళ్లెదుటే దుమ్ము కొడుతుంటే మరీనూ".

ఆవేశపడుతున్నాడు అవధాన్లు. అందరూ తెల్లబోతూ సస్పెన్సులో మునిగిపోయారు పిచ్చయ్యతో సహా.

"ఏందయ్యా అవధాన్లూ! కొంచెం సరిగాచెప్పయి స్తరించి" అన్నాడు సుబ్బరాయుడు తెల్సుకోవాలనే ఉత్సాహంతోటి. అవధాన్లు "ఏముందినా పిండాకూడు. ఆ చెరువు గట్టుమీద కెళ్లి చూడండర్రా. ఆ దృశ్యం చూడలేక కళ్లుమూసుకు వచ్చాను" అన్నాడు.

"ఏమిటేమిటీ?. ఆ కంసాలి సుబ్బయ్యేనా?" పిచ్చయ్య రాయి సరిగా తగిలింది.

"వాడొక్కడే ఏమిటిలెద్దూ. అందరందరే. దానికైనా సిగ్గుండొద్దూ? ఏంకాలం వచ్చి పడిందిరా బాబూ."

మునసబు కొంచెం ముందుకు జరిగి "అయితే ఈ విషయమేమిటో తేల్చాల్సినట్టే వుంది" అన్నాడు.

"ఆఁ ఏంజేస్తారండి. మొన్న వీరాస్వామిని ఏంజేశారు? అంతేచేస్తారు" అన్నాడు కసిగా అవధాన్లు.

"అదెలా సాధ్యపడుతుందీ. ఈసారి తాత్సారం పనికిరాదు. ఇంతకూ మీరనేది ఆ సుబ్బయ్య సంగతేనా?" అన్నాడు నాయుడు.

"వాడేనండీ ఇంకెవరు? ఆ కనకమ్మతో సరిపెట్టుకుంటాడనుకొంటే - ఇప్పుడా లక్ష్మితోగూడా..."

"ఏమిటీ-రామయ్య కూతురుతోనా. హరిహరీ" తెల్లబోయాడు పిచ్చయ్య

సుబ్బారాయుడు అడ్డొచ్చి "సరే లేవయ్యా అవధాన్లూ! ఇంకెవర్నో చూసొచ్చి రామయ్య కూతుర్నంటావేందీ. ఆ అమ్మాయి అట్లాంటిదిగాదని ఊళ్లో ఎవరికీ తెలీదూ?" అన్నాడు.

"నాకు ఆశ్చర్యంగానే వుంది. శాస్త్రోక్తంగా చదువుకున్న అమ్మాయి. తెలివైన పిల్ల. ఇలాంటి

పొరబాటు చెయ్యడు లెండి, అవధాన్లూ. రామయ్య వంశంలోనే లేదా అలవాటు" అన్నాడు పిచ్చయ్య.

అవధాన్లు చుర్రుమన్నాడు: "అయితే నేచెప్పేది అబద్ధమా? ఈ రెండుకళ్ళతో చూసినవాణ్ని - నేనూ! రామయ్య కూతుర్ని ఆమాత్రం గుర్తుపట్ట లేనటయ్యా? ఆపిల్ల కడవెత్తుకొని సుబ్బయ్యతో మాట్లాడుతూ నన్ను చూచి తప్పుకుపోయింది."

"నిజమే కావచ్చులెండి. పడుచుపిల్ల. రెండేళ్ల నుంచి ఇంట్లో ఉన్నపిల్ల ఆపని చేసేవుంటుంది లెండి" అని నాయుడు బలపరచడంతో అవధాన్లు మొహం తేటపడింది.

సుబ్బానాయుడు పాపం నమ్మలేకపోతున్నాడు. రామయ్య బీదవాడైనా బహుగౌరవ్యుడనే విషయం తెలుసు. భార్య చచ్చిపోయిన నాటినుంచీ కూతుర్ని ఎంతో ఆప్యాయంగా పెంచి చదువు చెప్పించాడు. లక్ష్మి — తను ఎరుగున్నవరకు బుద్ధిమంతురాలే — అయితే అవధాన్లు చూచానంటాడేమిటి? ఇదేదో సమస్యే అనుకున్నాడు సుబ్బారాయుడు.

మొదట్లో నమ్మలేకపోయినా రెండోసారి నమ్మకం కలిగిపోయింది. లక్ష్మి యౌవనంలో ఉండటంచేత, తన ఈడు కాకపోయినా ఏదో కాస్త అందంగా వుంటాడు గనుక ఒప్పుకొని వుండవచ్చుననుకొన్నాడు.

నాయుడు ఇంతకుముందే రెండుమూడు కేసులు ఇలాంటివే విన్నాడు. అవధాన్లు నోటిమీదుగానే. రంగమ్మ - భోగయ్య విషయంలో తమజోక్యం కలిగించుకొని వాళ్ళని కేకలెయ్యడంకూడా జరిగింది. కాని, ఇది కొత్తవిషయం. గ్రామంలో యిలాంటివి జరగటానికి వీల్లేదు. అందులో తాను మునసబుగా వున్న గ్రామంలో, ఇల్లాంటి వెధవ్వేషాలు వేసే వాళ్లకు బుద్ధిచెప్పాలి అనుకున్నాడు.

రామయ్య కూతుర్నిగూర్చి అరగంటపైగా చర్చ జరిగింది. ఒకవిధంగా అవధాన్లు దాన్ని వొదిలేట్టు లేదు.

"ఇదిగో నాయుడూ! నువ్వీసారి ఆ రామయ్యను పిల్చి గట్టిగా కేకలెయ్యకపోతే మనపరువు దక్కదు. ఈవూరు సానివాడైపోకతప్పదు" అన్నాడు హెచ్చరికగా.

మునసబు "కాకపోతే యింకా ఈ వేషాలు సాగనిస్తానా. వాళ్లను ఈ వూళ్లోంచి వెళ్లగొట్టకుంటే మళ్లీ నేను నాయుణ్ణి కాను" అన్నాడు.

అవధాన్లు జర్రుమని పొడుం పీల్చుకొని పొడుం కాయ బొడ్లోకి పోనిస్తూ "తథాస్తు" అన్నాడు.

మునసబుగారు పిలిచారనగానే రామయ్య ఎకాఎకీన పరుగెత్తుకొచ్చాడు. మునసబుగారితోబాటు అక్కడ అవధాన్లు హాజరై వుండటంచూసి ఏదో పెద్ద విశేషం అని గాబరాపడ్డాడు.

రామయ్యనుచూసి మునసబునాయుడు "ఇదిగో రామయ్యా! ఈ వూళ్లో నువ్వింతకాలం పెద్దమనిషిగా వుంటున్నావ్. కాని నీ కూతురు ధోరణిమాత్రం ఏమీ బాగులేదు" అన్నాడు.

రామయ్య తలమీద పిడుగు పడ్డట్లయింది. కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. అలాంటి ప్రశ్నను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు.

రామయ్య తెప్పరిల్లి "మా లక్ష్మి సంగతేనాండీ?" అన్నాడు.

"అవునోయ్. నీ కూతురు వొక్కర్తేగా నీకుండేదీ. ఆ పిల్లసంగతి ఏమీ బాగులేదు."

రామయ్య అభిమానం దెబ్బతిన్నది. హఠాత్తుగా తలక్రిందదించేశాడు. ఏం చెప్పాలో తోచటంలేదు. ఈ ధోరణిచూసి అవధాన్లేమిటి - పిచ్చయ్యకూడా నిర్ఘాంతపోయాడు. దొరికాడు దొంగ. ఇంతకంటే నిదర్శనం ఏం కావాలి?

రామయ్య తలెత్తి "మా లక్ష్మి అట్లాంటి పిల్ల కాదండి..." ఏదో చెప్పబోయాడు.

'ఆమాట నువ్వంటే సరిపోతుందంటోయ్. లోకం వొప్పుకోవద్దూ. చూచినవాళ్లున్నారు-ఏమంటావు?"

"మా లక్ష్మి ఏమీ తెలియని బిడ్డ. దానిమీద అపనింద మోపకండి బాబు. పెద్దలు మీరు. అది పెళ్లి కావాల్సిన బిడ్డ" ప్రాధేయపూర్వకంగా అన్నాడు.

"ఏమీ తెలియనిబిడ్డలు - చూశావటయ్యా నాయుడూ. ఇలాంటి ఛాందసులుండబట్టే ఆ పిల్ల నాటకం ఆడుతుంది" అన్నాడు అవధాన్లు.

పిచ్చయ్య పొగాకు చుట్టుకుంటూ రామయ్యను సావధానంగా చూసి — "ఇదిగో చూడు రామయ్యా. ఏదో జరిగిపోయింది గాని - ఇవన్నీ అనుకొంటుంటే నలుగురూ వినడం — వింటేనగుబాట్లు. [illegible]

ఆ పిల్లను నీ అదుపులో పెట్టుకో - అంతే ఎవరైనా చెప్పేది" అంటూ చెప్పదలుచుకున్న నాలుగుమాటలు అక్కడే వెళ్లగక్కేశాడు. చివర్న "ఆ కంసాలి సుబ్బయ్యను నీ యింటిఛాయలకు రాకుండా చూసుకో. అంతే" అని తేల్చి చెప్పేశాడు.

రామయ్య అవమానభారంతో కృంగిపోతూ తల వంచుకొని ఇంటిముఖం పట్టాడు. ఆ విషయమేమిటో తేల్చుకుందామని.

లక్ష్మి తనకు తెలీకుండా యింత ఘాతుకచర్యకు పూనుకుంటుందా? కన్నకూతురే తండ్రిని మోసం చేస్తే ఈ లోకంలో నమ్మదగిన వాళ్లెవరు? లక్ష్మి విషయం అలా అయివుండదు. వీళ్లు పొరపాటు పడి వుండవచ్చు. అయినా అవధాన్లు చూశానంటున్నాడే. ఎలా నమ్మకపోవటం? పెద్దమనుషులు అబద్ధాలాడతారా? ఇంటికి వస్తూపోతున్న సుబ్బయ్య చివరికి చేసేపని యిదా? లక్ష్మికి కట్నాలిచ్చి పెళ్లిచేసే దిక్కులేకుండా, నానాతంటాలుపడి చివరికి రెండో పెళ్లివాణ్ని పట్టి, వాడికిచ్చి చెయ్యబోతుంటే - వొద్దనీ, తానెక్కడైనా సంబంధం తెస్తాననీ, నమ్మేటట్టు మాయమాటలు చెప్పి నాగొంతు కోసింది ఇందుకేనేమో సుబ్బయ్య - తనమేలు కోరినవాడిలాగ ఎంత నటించాడు... రామయ్యకు కోపం కట్టలు తెంచుకొని వచ్చింది.

బారెడుదూరంలో కంసాలి సుబ్బయ్య కన్పించాడు. గడ్డి మోపెత్తుకొని అటువేపు డొంకలోకి జారుకున్నాడు. దొంగకు అనుమానమేగా! ఎందుకలా బిత్తరచూపులు చూస్తాడు. నిలవేసి అడుగుదామనిపించింది... కాని ఏమని అడగాలి? ఛీ! అనిపించింది.

రామయ్య ఇల్లు చేరుకున్నాడు. లక్ష్మి యింట్లో లేదు. రామయ్య కోపం తారస్థాయి నందుకొన్నది. సుబ్బయ్య తప్పకుండా అక్కడికిచేరి వుంటాడు. వాళ్లిద్దరూ ఏవో గుసగుసలు... నవ్వులూ... అబ్బ... అతను భరించలేకపోయాడు. ఆ విషయం తల్చుకుంటే రక్తం వేడెక్కిపోతుంది. రామయ్య తల ఆలోచనల్తో బరువెక్కిపోయింది.

కొంతసేపటికి లక్ష్మి తిరిగివచ్చింది. నీళ్లకడవతో లోపలికి వస్తూ "ఎంత సేపయింది నాన్న - వచ్చి?" అంటూ చిరునవ్వు నవ్వుతూ వచ్చింది.

మరెప్పుడైనా అయితే రామయ్యకు ఆనవ్వులో స్వర్గద్వారం కన్పించేది. కాని ఈనాడు ఆ హాసం భయంకరమైన రాక్షస వికటాట్టహాసంలా కనిపించింది రామయ్యకు. తనను వెక్కిరించినట్లనిపించింది.

"లక్ష్మీ! అని బిగ్గరగా అరిచాడు.

లక్ష్మి అదిరిపడ్డది. చేతిలో కడవ అలాగే జారిపోయింది. రామయ్య దగ్గరకొచ్చాడు. తన కళ్లలో నిప్పులు కక్కుతున్నాయి. అంతకోపం చూట్టం లక్ష్మికి అదే మొదటిసారి.

"ఎక్కడ్నుంచి రావడం? సిగ్గు లేదంటే ముండా. నన్ను నలుగుర్లో తలెత్తనీయవంటే" అని అరిచాడు.

"ఏమిటి నాన్నా..." లక్ష్మి వణికిపోతూంది.

"తెలీనట్టు నన్ను మోసపుచ్చుతావా... ఏమీ ఎరుగనట్లు వాడితో. చెప్పు నిజమేనా?" అని గర్జించాడు.

"ఏమిటి నాన్న అంటున్నావ్..."

"ఏమిటా..."

వొళ్లు తెలియనికోపం వచ్చింది. ఆ వేశంలో లక్ష్మి జుట్టు పట్టుకొని వంగదీసి నాలుగైదు గుద్దులు గుద్దినాడు రామయ్య. ఆ దెబ్బలకు ఓర్చుకోలేక లక్ష్మి స్పృహతప్పి పడిపోయింది. రామయ్య కోపంలో ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు. ఊరంతా ఈ విషయం గుప్పుమంది. ఊర్లో ఏమూల విన్నా సుబ్బయ్యగారి ఇతిహాసమే. లక్ష్మిమీద కూసింత సదభిప్రాయం వున్నవాళ్లుకూడా ఈ వదంతికి తలొగ్గిపోయి తమ అభిప్రాయం మార్చుకున్నారు.

మొత్తానికి సుబ్బయ్య జాత్తులో వెంట్రుక లేకుండా రాలిపోయేట్టు విమర్శాపరంపర చెలరేగింది.

సుబ్బయ్య ఎక్కడికో పారిపొయ్యాడు. అపవాదు భరించలేక పారిపోయినట్టుంది... ఏం చేస్తాడు మరి?

సుబ్బయ్యను ఎలాగైన వూళ్లోనుంచి వెళ్లగొట్టెయ్యాలని సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. ఏంచేస్తారు మరి గ్రామస్థులు మాత్రం? తరతరాలుగా పెద్దమనుష్యులకు పేరుపడ్డ ఆ గ్రామంలో అలాంటి దురంతం జరిగిందంటే - ఎంత అప్రతిష్ఠ. ఈ విషయంలో మునసబుగారికి మంచిపట్టుదలే కలిగింది.

(90వ - పేజీ చూడుడు)

(53—వ పేజీ తరువాయి)

అప్పటికీ ఒకమూల అవధాన్లు హెచ్చరిస్తూనే వున్నాడు.

"ఆ సుబ్బయ్యను విడిచామో ఈ వూళ్లో పడుచు పిల్లలకు అగచాట్లే" అని ఎక్కబోడుస్తున్నాడు.

సుబ్బయ్య వూర్నించి వచ్చాడు. ఏదో పనిమీద బెజవాడ వెళ్లాడట. ఊర్నించి వస్తూనే ఈమాట విని తన విషయం కానట్టు వుండిపోయాడట. ఈ చోద్యం విన్నవాళ్లంతా ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు.

"అయితే సుబ్బయ్యకేమీ తెలీదంటావా?" అని ఒకరు.

"ఇదంతా నాటకం" అని మరొకరు.

ఎవరికివారు గుసగుసలు చెప్పుకొంటూ వుండిపోయారు. ఊరిపెద్దల్లో ఒక్కరూ సుబ్బయ్య ఎదుటికొచ్చి అడిగినవాళ్లు లేరు. వాళ్లంతా చేరి ఊర్నుంచి వెళ్లగొడ్తారని విని సుబ్బయ్య నవ్వుకున్నాడు.

◆ ◆ ◆

"ఆ పిల్ల లేచిపోయింది. నేనెప్పుడో చెప్పలా" అంటూ విరగబడి నవ్వాడు అవధాన్లు.

దానితో పిచ్చయ్య, సుబ్బారాయుడు విస్తుపోయారు. నాయుడు అందుకొని "లేచిపోయిందీ - సుబ్బయ్యతోనేనా?" అన్నాడు.

"ఆఁ హాయిగా వెళ్లిపోయింది. సుబ్బయ్య ఇంటికి తాళంవేసి రాత్రికిరాత్రి లేవదీసుకు వెళ్లాడు దాన్ని."

విజయగర్వంతో ఊగిపోతూ అదోలా పోజు పెట్టాడు అవధాన్లు. కొత్త ఆలోచనలకోసం చిటికెడు నస్యం ఘాటుగా పట్టించి:

"దాన్ని పట్టుకొని మహాగుణవతి అంటాడే సుబ్బారాయుడు" అన్నాడు హేళనగా. సుబ్బారాయుడు కిక్కురుమనలేదు.

"ఇప్పుడేమంటాడు రామయ్య!! తనకూతురు ఏమీ తెలియని బిడ్డని ఆవేవో అన్నాడు జనమంతా ఏదో నిందవేస్తున్నట్లు" అవధాన్లు నోటికి అడ్డులేకపోయింది. కంసాలి సుబ్బయ్య నిస్సందేహంగా దోషి అని నిర్ధారణ అయిపోయాడు.

"అవధాన్లు హెచ్చరిక చేసినపుడే రామయ్య మేలుకొనివుంటే ప్రమాదం తప్పివుండేది" అని ఎట్టకేలకు పిచ్చయ్య వ్యాఖ్యానించాడు.

"నీదంతా పిచ్చిగాని కరణంగారూ! ఎలా రాసిపెట్టితే అలా జరిగి తీరాల్సిందే". అని అవధాన్లు కొట్టిపారేశాడు.

మొత్తానికి పెద్దమనుషులు జోక్యం లేకుండా సుబ్బయ్య విషయం సులభంగా పరిష్కారమైనందుకు మునసబు సంతోషించాడు. అంతటితో వెళ్లిపోతేనే బాగుణ్ణు అనుకున్నాడు.

◆ ◆ ◆

ఆవేళ పొద్దుగూకాక అవధాన్లు యింటికి చేరుకొంటూనే భార్య కంగారుగా ఎదురొచ్చింది.

"చూశారా మనవాడు యింతవరకు యింటికి రాలేదు."

"వస్తాడులేవే. వాడేమైనా చిన్నవాడా, చితకవాడా - షికారుకు వెళ్లాడేమో తిరిగిరాడూ" అని ధైర్యం చెప్పాడు అవధాన్లు.

పొద్దుట్నుంచీ అంతులేదు. చీకటితో ఎప్పుడు లేచి వెళ్లాడో. మధ్యాహ్నం భోజనానికి రాలేదు... ఎక్కడికి వెళ్లినట్టు!! భార్య కొడుకోసం బెంగపెట్టుకుంది. భార్య గందరగోళం విన్నాక అవధాన్లు కూడా మెత్తబడిపొయ్యాడు. నిజమే...చీకటితో వెళ్లాల్సిన పనేముంది వాడికి?

అవధాన్లు కొడుకు జగన్నాధం మెద్రాసులో బి.ఎ. చదువుతున్నాడు. పరీక్షలు రాశాక సెలవుల్లో వూరికొచ్చాడు. అవధాన్లు కొడుకు చిన్నప్పట్నించి అదోరకం మనిషి. పిరికి గుండె..ఒకరి జోలికి పోడు. చదువంటే యిష్టం. అది అతని లోకం. అతనంటే ఆ వూళ్లో చాలమందికి యిష్టం. భవిష్యత్తులో మంచి ప్రయోజకుడౌతాడని వూళ్లో అందరూ అనుకొనేవారు.

జగన్నాధం మెద్రాసులో చదవటం మొదలెట్టాక చాలా మారిపొయ్యాడు. అందరితో కలిసి మెలసి మాట్లాడటమూ, అతనికిష్టంలేని విషయాలను ఖండించటమూ ఆచరణలో పెట్టుతున్నాడు. పిరికితనం మాయమై, కలుపుగోలుతనము హెచ్చింది.

అయితే అటువంటివాడు ఈమధ్య సుబ్బయ్యతో స్నేహం చెయ్యటం చాలమందికి యిష్టంలేకపోయింది. అందుమీదట తన్ను కొందరు ఏవగించుకొన్నమాటా నిజమే! అతనితోబాటు మునసబు కొడుకు రాంబాబు, పిచ్చయ్య పుత్రుడు నారాయణ ఈ జట్టులో చేరటం చాలామందికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

మునసబుగారి అబ్బాయికి ఆ మధ్య ఇంటర్మీడియెట్ మొదటి సంవత్సరంలోనే మంచి పెళ్లిబేరాలు వచ్చిపోయినయ్. పదివేలకు మించి రేటు పెరిగిందని అనుకున్నారు. అప్పట్లో ఆలస్యమైపోయింది గాని — ఇప్పుడు రాంబాబు ససేమిరా కట్నం వొద్దంటున్నాడని — వినికిడి.

ఈమార్పు కంతటికీ జగన్నాథంతో స్నేహమే కారణమని కొందరనుకున్నారు. కాని నిజానిజాలు ఎవరికీ తెలియవు.

బాగా చీకటిపడ్డా జగన్నాథం ఇంటిముఖం పట్టక పోయేసరికి అవధాన్లు ఆందోళనపడ్డాడు. ఏకాఏకి మునసబుగారింటికి పరుగెత్తి విషయం చెప్పాడు.

చిత్రమేమిటంటే మునసబుగారుకూడా వాళ్ల కొడుకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. పిచ్చయ్య వాళ్లబ్బాయికూడా పొద్దుట్నుంచీ పత్తా లేదని సూచాయగా తెలిసింది. ఇంకేం ముగ్గురు కలిసి ఎక్కడికో వెళ్లుంటారనుకొన్నారు. పొలాల్లో పురుగూ పుట్రా తిరిగేవేళ అది. లాంతర్లిచ్చి వెట్టివాళ్లను - సేద్యగాళ్లను తలోమూలకి తరిమారు వెదకటానికి. ఆవేళ ఎంత ప్రయాసపడ్డా వాళ్లజాడే తెలియలేదు. ఎక్కడికి పోయారో వీళ్ళు.

సుబ్బయ్యమీద అనుమానం తగిలి, పోలీసురిపోర్టు యిస్తే బాగుణ్ను అన్నాడు సుబ్బారాయుడు. పోలీసులు గ్రామంలో అడుగుపెట్టడం యిష్టంలేక మునసబు వొద్దన్నాడు. ఆరాత్రి అలాగే గడిచి పోయింది.

♦ ♦ ♦

ప్రొద్దున్నే కర్ణకఠోరంగా ఒకవార్త శరవేగంతో వ్యాపించింది వూరంతా. అదేమిటంటే, లక్ష్మి సుబ్బయ్యతో లేచిపోలేదట!

"అవధాన్లు కొడుకు లక్ష్మిని పెళ్లి చేసుకున్నా"డని, సుబ్బయ్య ఈ విషయంలో కేవలం మధ్యవర్తేనట!

"లక్ష్మి మన యింటికి తగినకోడలు. మమ్మల్ని దీవించు నాన్నా" అని జగన్నాథం తండ్రి పాదాలకు మ్రొక్కాడు.

అవధాన్లు చర్రున మండిపోతూ "ఫో! చండాలుడా! నా కడుపున చెడబుట్టావ్!!" అని కొడుకుని మెడబట్టుకు నెట్టి, భార్యను వెనక్కీడ్చి ధబీమని తలుపులు వేసుకున్నాడు. జగన్నాథం లక్ష్మిని తీసుకొని వెనక్కువచ్చాడు. బైట సుబ్బయ్య, రాంబాబు, నారాయణతో సహా ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకొంటున్నారు.

ఆరోజునే వూళ్లో "వరకట్న నిషేధసంఘం" అనే యువక సంఘానికి ప్రారంభోత్సవము జరిగింది. దానికి అధ్యక్షుడు జగన్నాథం. సెక్రటరీ మునసబుగారబ్బాయి.

మునసబుగారికి తల దిమ్మెక్కిపోయింది. అవధాన్లు అంతులేదు. సుబ్బారాయుడికి మతిపోయింది. ఇక పిచ్చయ్య మాట సరేసరి. పాపం రచ్చబండ....!!!

పాతుడుగారి

బాలసంజీవిని (Regd)

పిల్లల లివర్ అండ్ స్ప్లీన్ వ్యాధులను నివారించును

డాక్టరు పిల్లా పాపయ్య పాత్రుడు అండ్ బ్రదర్స్,

19, దక్షిణ మాడవీధి, మైలాపూరు, మదరాసు-4. Phone 71354

కుంభకోణము బ్రాంచి : 7. సారంగపాణి కోవిల తూర్పువీధి.

అన్ని మందుల షాపులలోను దొరకును.